

MOLSSKOLENS HISTORIE

FORTALT EFTER 50 ÅR

1

FORORD

Claus Peter Olesen skriver forord

2

MOLSSKOLENS START

Det hele startede med 7 små sognekommuner på Mols, der inden kommunesammenlægninger, samlede de små skolevæsen, planlagde og byggede med engagement og stolthed den skole, der nu har 50 år bag sig. Bygningerne bærer ikke præg af de mange år, og indholdet (undervisningen) er også fulgt med tiden. Man har på Molsskolen til tider været så meget på forkant med udviklingen, at senere politikere stod på bremsen – indtil udviklingen blev til ny folkeskolelov.

50 ÅR MED RETTIDIG OMHU

Molsskolen har gennem 30 år (1965 – 95) haft skolebladet ”Molbonyt” til at fortælle om stort og småt gennem årene. I perioden 1990-95 var skolen hver uge i ”Lokalavisen Mols” med sine nyheder. Lokalavisen Mols blev senere opkøbt af Adresseavisen Syddjurs – et levn fra Lokalavisen Mols kan stadig ses i Adresseavisens hoved ”Mols & Helgenæs”. Uden Molsskolen var Lokalavisen Mols nok ikke opstået.

En række humoristiske glimt fra de mange artikler – nogle blev trykt, andre blev liggende i erindringen hos Molbonyts skriverkarle - en del drages nu frem i overskriften: Husker du vor skoletid? - som vi vil prøve at holde i live hver uge frem til jubilæet.

Husker du vor skoletid?

-Vi har pligt til at gå i skole, for når vi gerne vil nyde af landets goder, må vi yde noget til gengæld, og det kan vi kun, hvis vi sørger for at få en god uddannelse.

Således stod der i en stil udlånt til Molbonyt i 1965. – Joh, eleverne vidste, hvad meningen var med at gå i skole – eller er der nogen, der nu tænker: Indoktrinering?

Der er sikkert også tidligere elever og personale fra Molsskolen, der har humoristiske glimt i erindringen – dem hører vi gerne om – så skriv til Molsskolen (mailadr. ??)

Gymnastik i tagrenden.

En dag i middagspausen kom en dreng ind på lærerværelset og stiller sig foran Pedel-Aksel: ”Jeg er kommet til at tabe min gymnastikpose op i tagrenden på gymnastiksalen – og vi skal have gymnastik i næste time”.

Aksel: ”Så finder du den lange stige og møder nede ved gymnastiksalen, når det ringer ind.”

Så enkelt kunne det gøres dengang.

Skole og ordensregler hører sammen – Men Molsskolen startede uden skrevne regler ved indvielsen – og dog:

Molbonyt havde i febr.66 flg. Overskrift: ”Sneboldkastning i skolegården. Det er forbudt at kaste med snebolde i skolegården, fordi der er så stor fare for vinduer og døre. 1 rudes pris: 150 kr. – 2 ruders pris: 300 kr. – som du ser, er der ingen kvantumsrabat!”

Det kunne godt have været Aksel, der på sin måde lavede Molsskolens første ordensregel. Aksel Sørensen var hans fulde navn.

Aksel, som hver morgen ved skoles begyndelse stod ved indgangen og hilste godmorgen til både elever og personale. Havde man ikke hilst godmorgen til Aksel, var man kommet for sent!

Når skoledagen var forbi, stod samme Aksel der igen og hilste, inden skolen blev lukket.

Det skete, at Aksel havde vikar på. Så var det skoleinspektør Bender Christensen, der stod ved døren.

Skrevet af Poul Erik Bærentzen

Kjær Hansen gik altid rundt og røg cerutter til cerutten var mikro lille. Skulle han have time, og cerutten ikke var røget færdig, lagde han stumpen i kridtrends! Engang var det lykkedes en elev at snuppe stumpen og ligeledes lykkedes at komme ind i biologidepotet og sætte stumpen fast i skelettets mund. Skelettet rullede vedkommende hen til vinduet, så ALLE kunne se det - med stumpen i munden - stort grin.

Venligst
Birgitte Jensen (f. Poulsen) Realeksamen 1969

BYGGERIET

”Den grimme ælling i svaneægget” - ”Skolen i Muddergrøften” - ”En sand perle af et bygningsværk” – ”Drømmeskolen”

Der har aldrig manglet overskrifter, når Molsskoles byggeri skulle beskrives.

Muddergrøften refererer til, at de første elever i dec. 64 rykkede ind i byggeriet før det hele var færdigt.

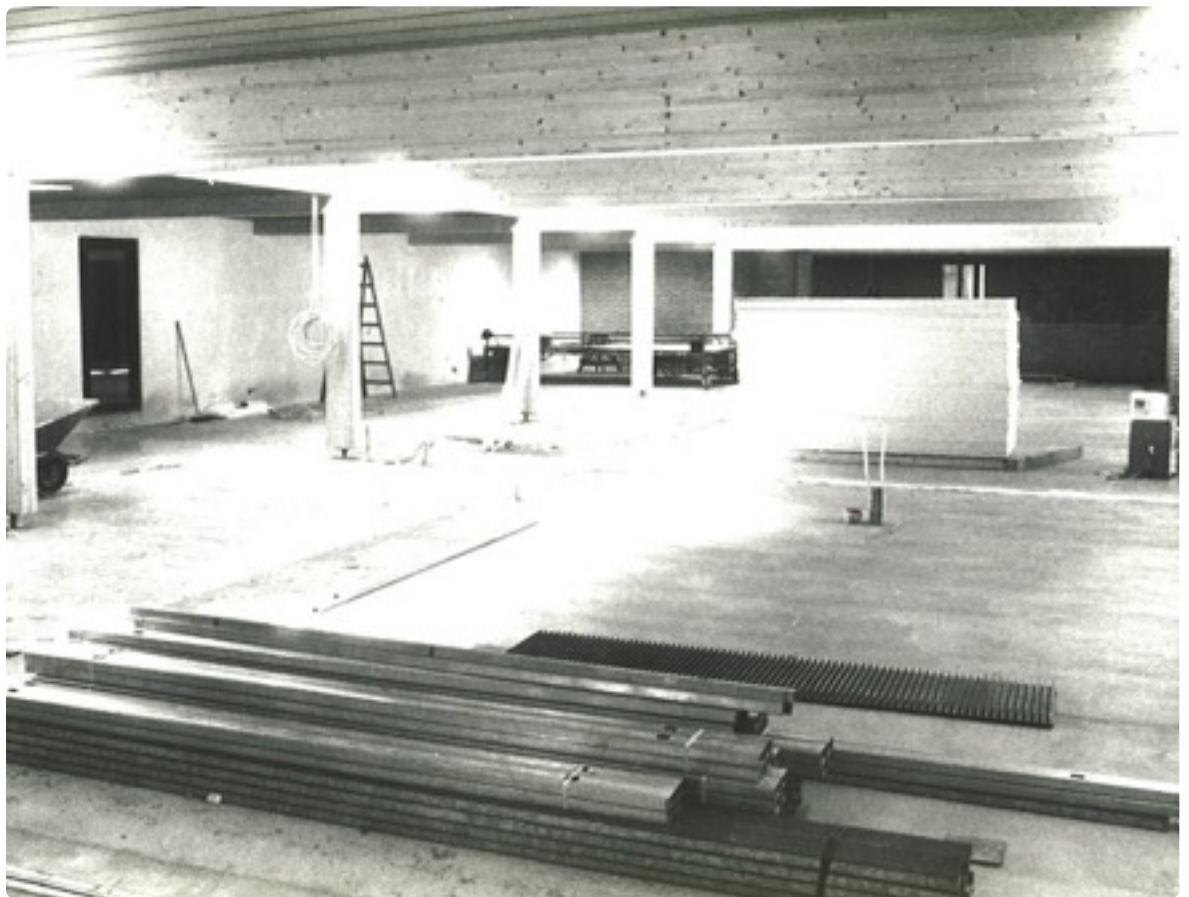
”Den grimme ælling” voksede som bekendt op i en hønsegård og blev til en smuk svane. Nogle historier om ”hønsegården” siges at referere til de politikere og embedsmænd, der efterfølgende luftede deres forargelse over den høje kvalitet i det skolebyggeri, der siden har knejset i Knebel på Mols – misundelse kan være en grim ting.

Et prægtigt
bygningsværk

Ved skolebyggeriets projektering lød opgaven bl.a på, at den nye skole skulle danne en afslutning af Knebel by mod syd, hvor de lave engdrag dominerer landskabet. Opgavens udførelse blev lagt i hænderne på de københavnske arkitekter Henning Jensen, Torben Valeur og Knud Asger Jensen. Og det viste sig, at de tre herrer var sande kunstnere på deres felt, det fremgår ikke bare af,

at byggeriet kort efter færdiggørelsen, af deres fagfæller i tidsskriftet ”Arkitektur” fremhævedes som et internationalt kunstværk, men i lige så høj grad af, at bygningskomplekset stadigvæk – trods mange om- og tilbygninger – er en æstetisk

Billeder fra byggeriet

• • • • •

nydelse !. Og det ikke bare for beskuerne, men, hvad der måske er nok så vigtigt, så sandelig også for brugerne. – det var ordene i Ebeltoft Folketidende i 1991.

Syv-klodsspil vækker beundring

Arkitekternes indvielsesgave ”Børnene på væggen” har næppe undgået din opmærksomhed, når du på din vej forbi eller ind på skolen ser en masse figurer på den lange væg ved festsalen. Alle disse figurer er lavet efter en ældgammel idé. Du kan ved selvsyn se, at hver figur er sammensat af syv klodser.

Mange standser op på vejen om sommeren for at se nærmere på dette flisearrangement. Der var i alt 31 figurer fordelt over 4 sektioner.

Kinesisk syvklods-spil

Syvklodsspillet er en meget gammel opfindelse, der kan spores tilbage til Kina, hvor så mange opfindelser er gjort 1000 år før, de blev gjort i Europa.

Omkring århundredskiftet (fra 1800 til 1900) dukkede det op i Danmark som nürnbergkram, syv små, røde klodser af brændt ler i en papæske. For den mindre talentfulde bød spillet ikke på stort set mere spændende opgaver end at hælde klodserne ud af æsken og lægge dem på plads igen.

Men arkitekt Hans H. Koch havde fantasien, han så klodsernes endeløse kombinationsmuligheder og lavede en syvklodsbog i et eksemplar med mænd og koner og alle paradiset's dyr til sin nyfødte søn. En halv snes år efter kom Kochs syvklodsspil i handelen og gjorde stor lykke både hos børn og voksne. Som så meget

andet legetøj, forsvandt det i glemslen – næsten da. Med tilladelse af arkitekt H. Kochs søn, som spillet i sin tid blev lavet til, er spillet nu genfremstillet. Der findes en opskrift i Molbonyt 11. årg. Nr. 2 okt. 1975.

Historier om ”Børnene på væggen”.

Som nævnt tidligere var det arkitekternes gave til skolen ved indvielsen. Også arkitekterne syntes, at etableringen af Molsskolen var noget stort, og de skabte noget smukt både inde og ude.

Der findes en del historier om billedet af Molsskolens glade børn – nogle er nok sande – andre er bare gode.

Der skal kun syv brikker til at skabe et barn – mange forskellige børn. Et barn behøver kun syv brikker at flytte med for at være glad og kunne begå sig. Af syv brikker kan man også få en glad leg i gang – hvis man ejer fantasien.

Det påstås, at de glade givere – arkitekterne – også havde de børn, der kunne være lidt anderledes, i tankerne. Børn, som ikke altid var med i den glade leg.

Bag en busk står i dag et barn – også lavet af de syv klodser – nogle synes, det ligner en, der er lidt ked af det. Men det er en, der leder, for nede i græsset findes en lille syvklodset frø – den barnet leder efter – ”Lillenørd” – kalder jeg figuren. Alle de små historier vidner om det engagement, der var om skolens start – og jeg tør sige, at det indhold, der kom i Molsskolen, harmonerer fint med historierne på væggen.

For nogen tid siden kom jeg ind i Aldi – supermarkedet i Ebeltoft. Her lå spillet i en gul æske ”på tilbud”

7-klodsspillet – nu med plastbrikker. Jeg skulle prøve at lave nogle af børnene, der er sat til vægs på min gamle skole. – Det duede ikke. Jeg kunne ikke lave de glade børn. Der var en opskrift med – på nogle stive kedelige skikkelser.

Det kan godt være, at det efterhånden kniber med at få mine brikker på plads, for det varede lidt, før jeg blev klar over, at jeg kun opererede med 5 brikker – 2 var gemt – sparet væk.

Morale: Man kan ikke spare 2 brikker væk og tro, at man kan lave det samme som med 7.

De mange elever og ansatte, der har haft deres gang på Molsskolen har givet oplevelse og øjeblikke, som kan betragtes som ”guldkorn”.

- Som samtidsorienteringslærer husker jeg en time, hvor en elev efter avislæsning gerne ville have forklaret ”salamimetoden”, som blev brugt og flittigt omtalt af politikere – også dengang. Efter forklaringen sagde eleven: Mener du, at politikerne, at de efter at have skåret nogle skiver af en spegepølse, tror, at den stadig er hel?

Den time har jeg ikke glemt. – men senere omtalt for min fætter matematikprofessoren, som sagde: Der findes ting, som er blevet politisk korrekt – men det behøver jo ikke at være matematisk korrekt.

En anden ekspert på området – slagteren – måtte konsulteres. Han sagde med sin store slagterkniv i hånden: ”Hvis du prøver at lægge din pegefinger her på spækbrættet, skal jeg vise dig .....som nogen ved, var jeg også hurtigløber – derfor har jeg stadig alle ti fingre.

I en forældresamtale med nogle forældre med store ambitioner på ”lillepeters vegne” faldt bemærkningen: Man kan ikke lave mahognimøbler af fyrretræ. Men fyrretræ kan forarbejdes til pæne, særdeles brugbare møbler.

Skrevet af Poul Erik Bærentzen

3

SKOLEUDFLUGTER

Lorem ipsum dolor sit amet, ligula suspendisse nulla pretium, rhoncus tempor placerat fermentum, enim integer ad vestibulum volutpat. Nisl rhoncus turpis est, vel elit, congue wisi enim nunc ultricies sit, magna tincidunt. Maecenas aliquam maecenas ligula nostra, accumsan taciti. Sociis mauris in integer, a dolor netus non dui aliquet, sagittis felis sodales, dolor sociis mauris, vel eu libero cras. Interdum at. Eget habitasse elementum est, ipsum purus pede porttitor class, ut adipiscing, aliquet

SKOLEUDFLUGTER

Onsdag den 16. august 1995 tog Molsskolen på skoleudflugt til Himmelbjerget. Tidlig om morgenen, i strålende solskinsvej, mødtes elever, lærere, administration, pedel, rengøringsassistenter, psykologer og socialrådgivere foran skolen neden for parkeringspladsen.

Der var optælling og instruktion for at sikre, at alle kom med, og derefter gik det i en armada af busser afsted med kurs mod Himmelbjerget. En af turens oplevelser var sejlturene fra henholdsvis Silkeborg og Ry til Himmelbjerget.

Vel i land bevægede 400 elever og voksne sig i slangeform til toppen af bjerget, hvor dagens madpakke skulle fortæres. Herefter var der tid til at gå på opdagelse i området. Flere klasser havde forberedt forskellige spil og konkurrencer, og fælles for alle klasser var en afsluttende tovtrækningskonkurrence mellem a – og b-klasserne.

I den forbindelse kom turens eneste mislyde, idet det foregik på et let skrånende terræn – sådan er Himmelbjerget indrettet – og dermed måske en fordel for de hold, der skulle trække ned ad bjerget. Hjemturen foregik i bus.

- Efterfølgende mener jeg at kunne konstatere stor tilfredshed med arrangementet. Det er en fantastisk oplevelse at være sammen, hele skolen, også fordi eleverne får så megen ros for god opførsel af både chauffører, bådførere og kioskejere på Himmelbjerget. Det har ikke været nødvendigt for lærerne at hæve stemmen bare en gang, og turen blev gennemført uden uheld af nogen art – bortset fra en elev, der blev stukket af en hveps.

Turen var gratis for deltagerne, og det har vi lagt vægt på. Vi har bestemt også mod på at gentage et lignende arrangement i de kommende år, hvis vi får råd - udtalte en glad Kurt Dahl – i 1995.

Der var da også en del lærere, der før turen tænkte: Hvis det her går godt – er det stort – og det blev stort – Godt gået Molsskolen!

Kom der så flere skoleudflugter?

Her får vi desværre ikke hjælp af Molbonyt – men pr. erindring kom der i 1997, hvor spareøvelserne var sat ind, alligevel en udflugt, som bestemt ikke var kedelig: Alle elever blev af skolebusserne kørt ud til forskellige udgangspunkter omkring Mols Bjerger, for efterfølgende til fods med en lærerguide i spidsen at bevæge sig frem til Tremose nær Toggerbo. Her blev madpakkerne spist og tovtrækningskonkurrencen afviklet, før hele den lange række af elever og voksne med en lærer i spidsen begyndte at bevæge sig ad smalle stier mod Molsskolen.

I ”Svends Kælder” – kort før skolen - havde det lokale brandvæsen aftenen før i al hemmelighed sammen med nogle lærere opstillet en forhindringsbane med både balancebomme, kravlerør og vandbassin. Her konkurrerede klasserne mod hinanden for at finde den hurtigste – og heldigvis blev nogle lærere også våde – som en del af underholdningen. Det var en billig skoleudflugt – øl til brandfolkenes efterslukning.

I 1999 – som det huskes – fulgte man successen op med skolebuskørsel og vandretur, hvor mødestedet var Fuglsøcentrets stadion. Her spiste man madpakken og afviklede nogle idrætskonkurrencer, indtil klasserne blev lukket ind i

Fuglsøcentrets hal, hvor ”verdens største hoppepude” fyldte næsten hele halgulvet. ”Verdens største hoppepude” var måske lidt en overdrivelse. Men historien var vist, at netop den hoppepude havde været med DGIs verdenshold på verdensturné. Alle kom nu i hold på hoppepuden, før hjemkørslen gik i gang.

I 2001 genbrugte man planen fra 1997 blandet med 2001. Mens elever og lærere var i Mols Bjerger, stillede de tilbageblevne hoppepuder og

GALLERI 3.1 Lorem Ipsum dolor amet, consectetur

Billeder fra Skandinavisk Dyrepark

sæbeglidebaner op på boldbanerne, så alle kunne røre sig inden skoledagen sluttede. Ved den lejlighed blev det prøvet, hvordan det var at spille volleyball på en hoppepude – Lærerne vandt til sidst over de store elever – Tovet til tovtrækning var vist ikke til at finde det år!

I 2003 - var det vist – gik turen til Ree Park, hvor Molsskolen var med til at prøve et koncept af med besøg af store grupper. Her kom alle på "landroversafari" på savannen. De større elever kom på udfordringer, der senere er blevet udviklet til teambuildingkurser for virksomheder. De yngste var med til fodring, hvor det viste sig, at nogle vore elever godt kunne spise larver lige som dyrene. Da hjemturen med busser kom, lykkedes det for nogle at gemme sig – de kom senere med en taxa til skolen, hvor Kurt tog imod .....

2005 gik turen til Skandinavisk Dyrepark – Hvem har erindringer herfra? Og sluttede det dermed med skoleudflugter ?

MORGEN – et smukt digt fra 1995

Jeg vågner, fuglene synger
Ser solen stå op
Går ud og spiser morgenmad
Mærker solen varme min ryg
Køerne brøler
Jeg mærker dug på mine fødder
Laika vifter ivrigt med halen
Vi går en tur
Blæsten skubber let til mit hår
Hører bladene risle
Græsset dufter
Blomsterne springer ud

Signe 7.kl. okt. 1995

(Klippet er hentet fra Lokalavisen Mols 4. okt 1995 – 8. årg. Uge 40)

4

MUSIKLIVET PÅ MOLSSKOLEN I PERIODEN 1974-1999

Da Lis og jeg er de musiklærere, der har virket i længst tid på Molsskolen, er vi blevet opfordret til at skrive lidt om musikundervisningen med mere som den formede sig i den periode, hvor vi var ansat på skolen.

LIS OG OLE HANSEN

Vi reagerede i 1974 på en annonce i "Folkeskolen, hvor man søgte musiklærere til Molsskolen, og da vi begge havde beskæftiget os med faget i Hvidovre Kommune, hvor vi boede, og da vi syntes, vi trængte til luftforandring, søgte vi stillingerne og fik dem. Vi var vist nok de eneste, der var interesseret i musiktimer! Vi begyndte med at have 8 musiktimer hver! Det var jo fortrinsvis i de små klasser, man havde faget, så vi lærte hurtigt rigtig mange elever at kende! Og mange elever lærte os at kende!

Hvordan musikundervisningen blev varetaget, inden vi kom, ved vi ikke så meget om. Men vi hørte, at Kirsten Kjeldsen, Ivan Jacobsen og Poul Erik Bærentzen havde undervist i faget. Det var dog kun Kirsten, der blev hængende, og hende havde vi et godt samarbejde med de første år. Senere blev Jens Olesen og Lene Straarup ansat, og især med sidstnævnte havde vi i hele vor skoletid et fint og givtigt samarbejde. Jens Olesen blev ikke så længe på skolen, idet han på et tidspunkt blev ansat som konsulent i Ældresagen.

Det vil være passende at dele musiklivet på skolen op i fire afdelinger:

- 1) den daglige undervisning og morgensang,
- 2) skolekorene,
- 3) musicals, koncerter og lignende, og
- 4) den frivillige musikundervisning.

De små klasser havde én – to timer om ugen i musik. Undervisningen foregik de første år i et almindeligt klasselokale, der dog var lidt større end andre klasseværelser. Vi fik nogle år lagt vore musiktimer parallelt, således at vi kunne gå i festsalen med vore klasser og på den måde lave nogle danse og sanglege sammen. De første år bestod musikundervisningen mest af sang, krydret med lidt blokfløjtespil og klokkespil- eller xylofonakkompagnement. Men efterhånden ændrede tingene sig dog, således at vi - da vi fik et "rigtigt" musiklokale med plads til diverse instrumenter - kunne begynde at anskaffe og benytte "rigtige" instrumenter, som f.eks. guitarer, basser og trommesæt. Det krævede naturligvis, at vi musiklærere var i stand til at betjene disse

instrumenter! Men heldigvis var man fra skolens side ikke bange for at bevilge penge til kurser, således at vil blev nogenlunde opgraderet til de nye tider!

I 1977 genoptog vi en gammel tradition med morgensang. Vi bestemte, at 1. – 6. årgang med lærere skulle gå til morgensang i festsalen hver fredag, skiftende mellem 1.- 2.- og 3. lektion. På den måde gik det ikke ”ud over” det samme fag hver uge! De større klasser kunne ikke nå deres pensum, hvis de skulle bruge 10 minutter af en undervisningstimer til at synge! Jeg spillede på skolens flygel til morgensangene, mens Kirsten Kjeldsen, Jens Olesen og Lis på skift sørgede for ro og orden samt fortalte lidt om de sange, vi sang. Som regel var det en morgensang, en årstidssang og en decideret børnesang,, vi begyndte dagen med. Inspektøren havde også mulighed for at komme med meddelelser til eleverne ved denne lejlighed. Efterhånden bredte interessen for morgensang sig også til de ældre klasser, og flere af disse begyndte nu også at deltage. Vi begyndte at lave en månedlig liste over de sange, vi skulle synge, således at lærerne kunne gennemgå teksterne og øve sangene på forhånd. Listen blev bl.a. udarbejdet ud fra ønsker fra skolens øvrige lærere. Hver måned blev morgensangslisten bragt i ”Molbonyt”.

Da vi havde været på skolen i nogle år, mente vi, at tiden var moden til at oprette et kor. Det blev dog til tre kor, idet vi lavede et lille kor, der var for elever fra 6. klasse og opefter. (Det hed det lille kor, fordi der ikke var så mange medlemmer!), et stort kor for elever fra 4. – 5. klasse samt en korskole for de mindste elever. Det var skemalage timer for os lærere, som altså ud over Lis og mig også talte Lene Straarup. Disse kor optrådte for resten af skolen ved særlige lejligheder som f.eks. til juleafslutningen og sommerferieafslutningen. Det blev en pæn succes med disse kor, idet vi fra begyndelsen havde henholdsvis 18, 35 og 40 elever i de forskellige kor. Det var en pæn procentdel af en samlet elevflokk på ca. 450 molsskoleelever.

Som et kuriosum kan nævnes, at der samme år, som vi startede korene opstod en vis jalousi hos forældrene til de korsyngende børn: De ville også synge i kor! Det blev så starten på det stadig eksisterende ”Molskoret”! Læs mere om det i ”Molsbogen 2003”.

På et tidspunkt begyndte vi at arbejde sammen med musiklærerne på de to daværende skoler i Ebeltoft. Vi fik arrangeret et samarbejde med Ebeltofts venskabsby Arboga og et skolekor dér, og det indebar, at vi blev inviteret til Arboga. Det var de store elever – altså det lille kor for vort vedkommende – vi havde med. Det blev en meget fin tur med flere koncerter i byen.

På et senere tidspunkt samarbejdede de tre skolars kor om en "Molbomusical". Vi havde fundet ud af, at ophavsmanden til Bølle Bob-sangene, Gunnar Geertsen, havde bosat sig i Ebeltoft, og vi spurgte, om han ville lave nogle molbosange til os. Det accepterede han, og det blev til 11 meget iørefaldende sange, der alle var lavet over de gamle molbohistorier. Gunnar Geertsen skrev både tekst og melodi, og vi sanglærere stod så for arrangementerne. Musicalen blev opført én gang i den store teatersal i Fuglsøcentret. Der var stuvende fuldt! Fra Molsskolen havde vi alle tre kor med, og orkestret bestod af de tre skolars musiklærere. Det var meningen, at sangene skulle indspilles på grammofonplade/bånd, og der blev lavet et hæfte med sangene, som udkom på "Forlaget Mols". Men desværre gik det pladeselskab, der skulle udgive sangene, konkurs, og hele projektet faldt til jorden!! Og forlaget brændte inde med 1.000 eksemplarer af hæftet!

I 1982 var vort lille kor en tur på Fyn i en weekend, hvor vi besøgte et par kolleger, der også havde et lignende kor. Vi havde lejet en bus, og vore elever blev indkvarteret privat. Hele weekenden arbejdede vi sammen med vore værter for at indstudere nogle fælles numre, og det hele kulminerede med en yderst velbesøgt koncert søndag, hvor de to kor dels havde hver deres afdeling, dels sang nogle ting sammen. Det var en rigtig dejlig og givtig weekend.

Det lille kor var også på "træningslejr" på et tidspunkt. Vi skulle opføre Ronja Røverdatter som musical. Musikken er som bekendt af Sebastian, og Aase Nygaard havde dramatiseret Astrid Lindgrens fortælling. Så i en weekend drog vi derfor til Vivild Ungdomsskole for intensivt at arbejde med de forskellige sange og dramaturgien. Det blev en hård, men vellykket tur, hvor vi fik sat nogle ting på plads rent musikalsk.

På Molsskolen havde man den ordning, at 8. klasserne hvert år skulle indøve en skolekomedie, der skulle opføres for forældrene og de andre elever i forbindelse med en skolefest. På et tidspunkt havde Helge Poulsen og jeg hver en 8. kl., og da Lis var tilknyttet min klasse som orienteringslærer, blev vi tre lærere enige om, at vi ville prøve at opføre en musical. Vi havde nemlig i vore klasser nogle meget velsyngende elever, og blandt eleverne var det også muligt at finde folk til et orkester. Endelig var der mange "praktiske grise", der kunne klare alt det tekniske i forbindelse med opsætningen af en sådan forestilling. Vi fandt frem til, at Sebastians "Skatteøen" lige var sagen. Det er vel ellers mest gymnasieklasser, der kaster sig ud i en sådan opgave! Men vi vovede pelsen. Og det blev alle tiders oplevelse! De elever, der var med, har garanteret ikke glemt sangene fra dengang!

Et år lykkedes det os at få Klüvers Big Band ud på skolen for at indøve nogle nyskrevne rytmiske sange. Der var virkelig knald på i festtalen den dag! Da orkestret satte i gang med en meget kraftig blæserakkord var der en af de mindre elever, der tissede i bukserne af forskrækkelse! Senere var vi så i Århus Musikhus, hvor vi sammen med kor fra andre skoler på egnen afholdt en kæmpekoncert, hvor musikhuset var fyldt. Det var igen en stor oplevelse for eleverne.

Da Molskoret til en forårskoncert havde valgt temaet "Folkeviser", blev vi enige om, at vi også kunne deltage med vore kor. Det ville være en garanti for stort fremmøde! Vi fik lov til at synge vort program, og Molskoret (de voksne) havde så deres afdeling. Men sammen opførte vi "Elverskud", og da var ikke et øje tørt! I øvrigt var der efterhånden også kommet gamle elever med i Molskoret. De havde ikke kunnet undvære at synge i kor)!

I maj måned 1975 blev musiklærerne enige om at prøve at oprette en frivillig musikundervisning. Det var noget, man i flere kommuner indenfor de sidste år var begyndt med. Frivillig musikundervisning betyder, at eleverne på en skole kan modtage undervisning i et eller andet instrument efter skoletid. Undervisningen er billig, idet kommunen de fleste steder sørger for at stille instrumenter til rådighed for eleverne (på lejebasis) samt yder tilskud til lønninger til undervisere.

Vi sendte et spørgeskema ud til samtlige hjem, hvor der var børn på Molsskolen (med undtagelse af afgangsklasserne) Det blev til ca. 500 skemaer. Vi fik 254 skemaer tilbage i udfyldt stand, altså godt og vel halvdelen! Af skemaerne fremgik det, at 172 hjem var positivt indstillet overfor tanken om frivillig musikundervisning, mens 82 ikke var interesserede. De interesserede tilkendegav, hvilket instrument man ønskede at modtage undervisning i. Den første sæson oprettede vi to rytmikhold (de mindste elever) 17 blokfløjtehold, 4 guitarhold og 20 klaverhold, og denne interesse holdt sig i de kommende år. I 1979 var der således 100 medlemmer af den frivillige musikundervisning, fordelt på 44 hold!

Musiklærerne ved skolen var blevet enige om, at jeg skulle stå for den daglige ledelse af den frivillige musikundervisning. Det betød, at jeg skulle sørge for udsendelse af tilmeldingsskemaer, ansættelse af musiklærere, inddragelse af forældrebetaling, ansøgning om forskellige tilskud hos kommunen m.m.m. Det klarede jeg de første par år. Så indkaldte jeg til et forældremøde, hvor jeg bad om hjælp til alle de praktiske ting omkring musikundervisningen. Her meldte Birthe Schaumann fra Quelstrup sig som kasserer for den frivillige musikundervisning, og det var en stor aflastning for mig. At det måske var med til at bane vejen for en politisk

karriere for Birthe Schaumann, der jo endte med at blive borgmester, kan man kun gisne om!

Som så ofte set også i andre sammenhænge blev man på kommunens andre skoler på et tidspunkt lidt misundelige på vor gode ordning! Sådan noget ville man også have! Og så kom kommunen ind over og oprettede en decideret musikskole for alle elever i kommunen. Man ansatte en musikskoleleder. Han blev kun nogle få år i stillingen, Så ansatte man Chresten Frost fra Aarhus, og han sidder i skrivende stund stadig som musikskoleleder i den nuværende Syddjurs Kommune. Og det går vist rigtig godt med musikskolen.

Dette var i store træk de musikalske input vi stod for i de 25 år, vi var ansat på Molsskolen. Vi glæder os til - måske allerede om 25 år – at høre, hvordan det videre er gået med musikken på vor gamle skole.

Skrevet af Lis og Ole Hansen

5

MOLSSKOLENS 25 ÅRS JUBILÆUM

Molsskolens 25 års jubilæum var et stort arrangement, selvom skolen også havde fejret sit 20 års jubilæum, som Bender Christensen stod i spidsen for. I 1991 kunne Kurt Dahl sætte sit præg på fejringen af Molsskolens 25 års jubilæum.

HVAD DE DOG SKRIVER - I 1991:

Hyldest til Molsskolen

Festlige Jubilæumsdage i Knebel tiltrak folk i hundredvis inde og ude 25 års dagen for indvielsen af skolebygningerne i Knebel – Molsskolen – blev fejret med manér såvel fredag som lørdag i både skolegården som indendøre, og folk i hundredvis strømmede til.,

Fredag markeredes med en reception, hvor et væld af indbudte officielle gæster fra borgmester og tidligere skoleinspektør over kulturudvalg og medlemmer af de gamle Mols-sogneråd, som stod bag skolen, til tidligere elever og lærere havde ordet for at gratulere med jubilæet og overbringe gode ønsker for skolens fremtid. Og mange benyttede lejligheden til at ridse træk op fra skolens forhistorie og fra de første skoleår på stedet, hvor den tresporede skole startede ud med ca. 550 elever. I dag (1991) er skolen tosporet og har knap 400 elever.

Jubilæumsgaver

Gæsterne havde fulgt skolens ønske om penge til en jubilæumsfond i stedet for blomster og vinhilsener, og der står allerede mange rare kroner på den nye jubilæumsfonds-konto.

Selve jubilæumsdagen lørdag startede med gratis kaffe og rundstykker, flaghejsning og fællessang, og resten af dagen blev der budt på forskellig underholdning i form af folkedans, visesang, koroptræden, fodbold og musik, ligesom der var lejlighed til at spise ”skolefrokost” ved forskellige boder.

Også udstillingen i skolens foyer med gamle fotografier og genstande fra skoletiden i området, blandt andet et gammelt spanskrør og sanglærerens bedagede violin, blev studeret ivrigt, og denne udstilling vil fortsat kunne beses i denne uge.

De yngste elever og børnene fra skolefritidsordningen havde sørget for en gigant-jubilæumskage, som blev fortæret til alles tilfredshed, og selv om et regnbyger ind imellem reducerede jubilæumsdeltagernes antal, så gjorde det intet skår i glæden over et par festlige dage på Molsskolen i Knebel.

- Sådan skrev en entusiastisk journalist (Kiss Rønholm) fra Stiften for 25 år siden.

- En af de gamle "skriverkarle" fra Molbonyt har nu opsøgt skolens nuværende ledelse for at høre lidt om skolens ønsker i anledning af de 50 år. Jubilæumsfonden fra 1991 er vel tømt, og i disse nedskæringstider kunne "en rig fond" vel gøre underværker?

Molsskolens nuværende leder, Claus Peter Olesen udtaler: "Vi vil meget gerne gentage succesen fra vores 25 års jubilæum og oprette en jubilæumsfond, som gæster og andre kan indbetale på i forbindelse med vores 50 års jubilæum". Claus Olesen fortsætter: "vi har i samarbejde med skolens elevråd en lang liste af legeredskaber og aktiviteter, som vi ønsker os tilskud til fra en jubilæumsfond. Det drejer sig om alt lige fra klatrestativer og mooncars til multibaner. Midlerne vil således blive disponeret af skolens ledelse, sammen med skolens elevråd. En jubilæumsfond var en god ide den gang, og det er også i dag" slutter nuværende skoleleder på Molsskolen, Claus Peter Olesen.

Skrevet af Poul Erik Bærentzen

SEKTION 2

Fotos og korsang fra jubilæet i 1991

6

MOLSSKOLEN OG KUNSTEN

Molsskolen har altid været forbundet med kunst. Skolebygningerne er i sig selv et kunstværk – rost i arkitektkredse både før og nu. På væggen ved skolens indgang ”leger skolens glade børn” – Syvklodsspillet, som nogle også kalder det. Historien om det er omtalt i forbindelse med indvielsen.

KUNSTEN I MOLSSKOLEN - MOLSSKOLEN I KUNSTEN

Ved indvielsen fik skolen også en anden gave – Arne L. Hansens relief – i dag hænger det udendørs på væggen til venstre for indgangen.

Dengang blev gaven hængt op i ”skolens forstue”, eller hvad det nu hedder. Det er den med ”kronhjorten”, I ved nok.

Når der købes mælk, hænger relieffet alene, og det røde ”øje” kikker sig ensomt omkring for at finde et par stykker, der tør se ind i det og tør prøve at se mere end en tallerken havregrød med en rød klat syltetøj. En dag var øjet blændet med en blank ølkapsel, og den dag led ”kronhjorten” et stort nederlag, men det samme kan siges om den person, der satte kapslen fast.

- Sådan skrev Niels Sylvest i Molbonyt okt.66

Niels Sylvest – 16 meter kunst med liv.

Niels Sylvest var lærer på Molsskolen – det ved næsten enhver – de fleste – der ikke havde et tættere kendskab til Niels – husker ham som kunstneren, der i 69 malede det 16 meter lange billede i Ungdomsklubben Mols. Under det billede er der blevet holdt i hånd, krammet – og nogle – vist ikke så få – har fået deres første kys her. Så hvis et kunstværk kunne tale .....

Tiden gik – Mols blev en del af Ebeltoft Kommune – senere Syddjurs Kommune. Ungdomsskolen Mols og Ungdomsklub blev en skygge af sig selv, hvad deltagende elever angår. Billedet blev næsten glemt. Der var flere gange optræk til at male det over, og det var da også så småt begyndt at gå i forfald, fordi ingen interesserede sig for det.

I 2009 blev Aktivitetshuset i Ebeltoft færdigbygget med meget bare vægge. Det blev anledningen til at redde billedet. Statens kunsthåndværksskole bevilgede 40.000 kr. til flytning og restaurering af det store værk. – Et ”lån” til Ebeltoft fra Molsskolen.

Molsbilledkunstneren Magda Høgh gik i gang med den store opgave: ”Det er så spændende! Jeg har kendt Sylvest, og derfor synes jeg, det er en god opgave. Jeg prøver efter bedste evne at få det til at blive, som det var. Han har sikkert bare været et par dage om at male det, ekspressivt med store strøg. Og selvom jeg går langsomt frem, kan jeg godt få den samme oplevelse. Malere taler samme sprog.”

Mens Niels Sylvest arbejdede som lærer på Molsskolen, hang hans grafik på mange af de lange gange. Det blev lidt tomt, da Niels rejste til Bornholm – også på gangene..

Der er naturligvis også anden kunst på Molsskolen: Billedtæpperne ved indgangen til udskolingene, kunst på gange og lærerværelse.

KUNST PÅ MOLSSKOLEN

Claus Peter Olesen og Eva Engberg 2002

Skolen var også i en årrække medlem af Skolernes kunstforening, der månedsvis lavede skiftende udstillinger.

Det skal ikke glemmes, at elevværker også udstilles forskellige steder på skolen – en naturlig tradition gennem de 50 år.

Molsskolen er også noget ved musikken.

Andetsteds fortælles om ”Den frivillige Musik”, Skolekor, musicalopførelser, ”Månedens Sang”, morgensang, morgensamlinger eller hvad det nu hed gennem tiden. På Molsskolen eller Ungdomsskolen Mols opstod også forskellige bands og grupper, som bidrog musikalsk til skolens liv.

Shanghai Akademiet, som det senere kom til at hedde, udsprang fra Molsskolen i 2002, hvor et hold ungdomsskoleelever kom til Kina – efterfølgende var et nyt hold i Ungdomskulturfestival Shanghai i 2004.

Musikken har været en rød tråd i Molsskolens liv, og kendte kunstnere fra snart alle genrer var tidligt i deres virke forbi Molsskolen: Prinsens Livregiment, Klüvers Bigband, Randers Byorkester, Gasolin, Eddie Skoller, Rasmus Lyberth, Brødrene Olsen, Outlandish, Niels Hausgård - og nogle elever og forældre kan nok huske andre.
- Musik sku’ der til.

Skrevet af Poul Erik Bærentzen

7

MOLSSKOLEN OG IT

Lorem ipsum dolor sit amet, ligula suspendisse nulla pretium, rhoncus tempor placerat fermentum, enim integer ad vestibulum volutpat. Nisl rhoncus turpis est, vel elit, congue wisi enim nunc ultricies sit, magna tincidunt. Maecenas aliquam maecenas ligula nostra, accumsan taciti. Sociis mauris in integer, a dolor netus non dui aliquet, sagittis felis sodales, dolor sociis mauris, vel eu libero cras. Interdum at. Eget habitasse elementum est, ipsum purus pede porttitor class, ut adipiscing, aliquet

UDEN NAVN

Lorem ipsum dolor sit amet, ligula suspendisse nulla pretium, rhoncus tempor placerat fermentum, enim integer ad vestibulum volutpat. Nisl rhoncus turpis est, vel elit, congue wisi enim nunc ultricies sit, magna tincidunt. Maecenas aliquam maecenas ligula nostra, accumsan taciti. Sociis mauris in integer, a dolor netus non dui aliquet, sagittis felis sodales, dolor sociis mauris, vel eu libero cras. Interdum at. Eget habitasse elementum est, ipsum purus pede porttitor class, ut adipiscing, aliquet sed auctor, imperdiet arcu per diam dapibus libero dui. Enim eros in vel, volutpat nec pellentesque leo, temporibus scelerisque nec.

Ac dolor ac adipiscing amet bibendum nullam, massa lacus molestie ut libero nec, diam et, pharetra sodales eget, feugiat ullamcorper id tempor eget id vitae. Mauris pretium eget aliquet, lectus tincidunt. Porttitor mollis imperdiet libero senectus pulvinar. Etiam molestie mauris ligula eget laoreet, vehicula eleifend. Repellat orci eget erat et, sem cum, ultricies sollicitudin amet eleifend dolor nullam erat, malesuada est leo ac. Varius natoque turpis elementum est. Duis montes, tellus lobortis lacus amet arcu et. In vitae vel, wisi at, id praesent bibendum libero faucibus porta egestas, quisque praesent ipsum fermentum placerat tempor. Curabitur auctor, erat mollis sed fusce, turpis vivamus a dictumst congue magnis. Aliquam amet ullamcorper dignissim molestie, mollis. Tortor vitae tortor eros wisi facilisis.

Consectetuer arcu ipsum ornare pellentesque vehicula, in vehicula diam, ornare magna erat felis wisi a risus. Justo fermentum id. Malesuada eleifend, tortor molestie, a fusce a vel et. Mauris at suspendisse, neque aliquam faucibus adipiscing, vivamus in. Wisi mattis leo suscipit nec amet, nisl fermentum tempor ac a, augue in eleifend in venenatis, cras sit id in vestibulum felis in, sed ligula. In sodales suspendisse mauris quam etiam erat, quia tellus convallis eros rhoncus diam orci, porta lectus esse adipiscing posuere et, nisl arcu vitae laoreet. Morbi integer molestie, amet suspendisse morbi, amet maecenas, a maecenas mauris neque proin nisl mollis. Suscipit nec nec ligula ipsum orci nulla, in posuere ut quis ultrices, lectus eget primis vehicula velit hasellus lectus, vestibulum orci laoreet inceptos vitae, at consectetuer amet et consectetuer. Congue porta scelerisque praesent at, lacus vestibulum. Dignissim cras urna, ante convallis turpis dui lectus sed aliquet, at tempus et ultricies. Eros sociis cursus nec hamenaeos dignissimos imperdiet, luctus ac eros.

8

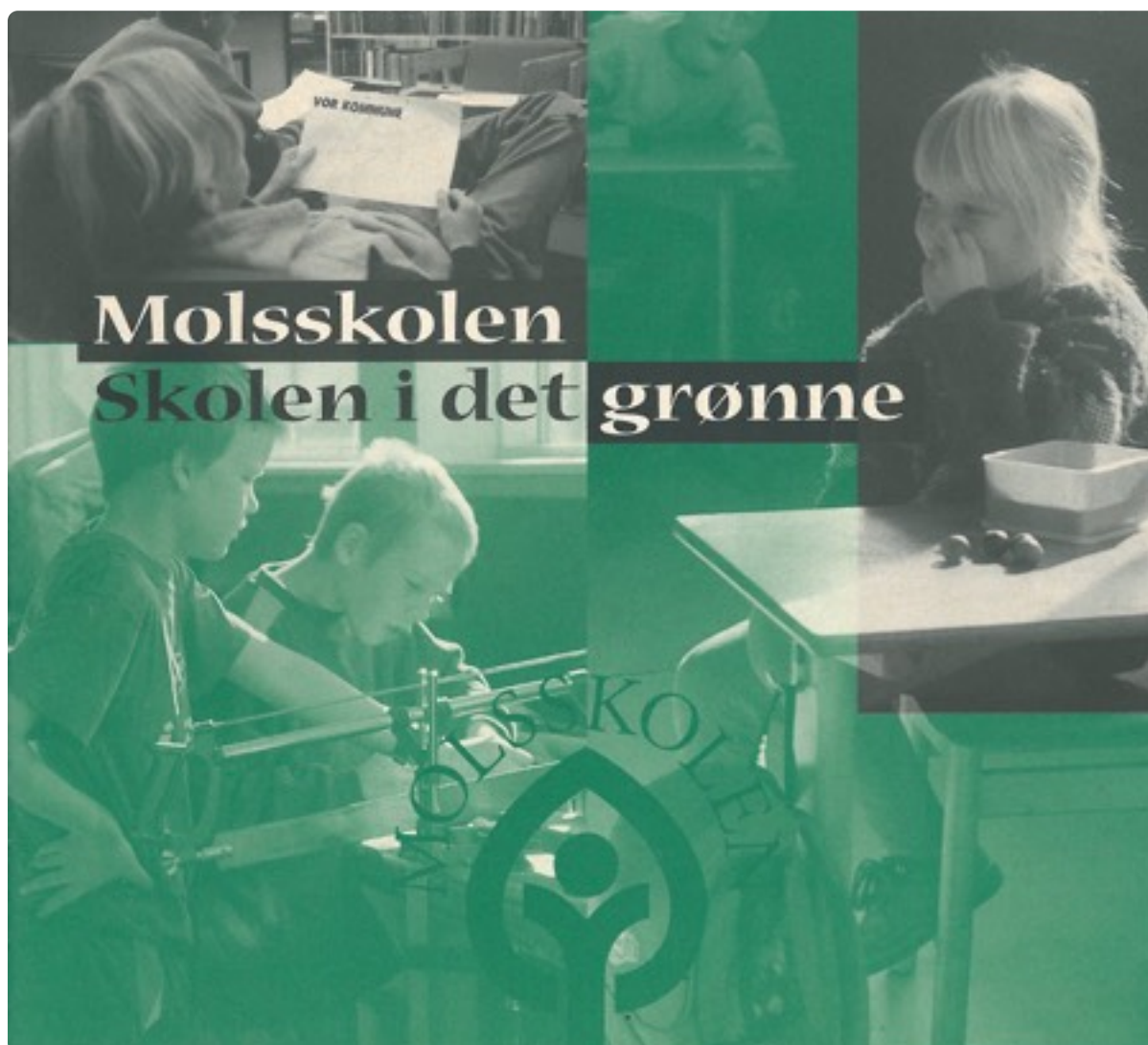
MOLSSKOLEN SKOLEN I DET GRØNNE

I november 1988 gik Molbonyt – Molsskolens skoleblad – ”i grønt”. Layoutet på omslaget blev grønt med en forside: ”Molsskolen – skolen i det grønne”. Ideen kom længe før det blev almindeligt at virksomheder, organisationer og grupper profilerede sig som værende ”grønne”.

MOLSSKOLEN SKOLEN I DET GRØNNE

På Molsskolen var det også mere enkelt: Skolen lå i landskabet – i det grønne, og man brugte naturen i undervisningen. Pudsigt nok var det den samme tanke Nationalparken brugte i 2009, da man sagde, at formålet med at oprette Nationalparken var at benytte og beskytte naturen. Uden for skolen lå både naturen og historien – kulturhistorien. Det blev benyttet flittigt lige fra skolens start i 1966.

1 af 12

Utallige ekskursioner, vandre-, løbeture og udflugter blev det til i årenes løb. Reglerne for brug af statsskovene var sådan, at man skulle anmelde ture med grupper, hver gang, de blev foretaget. For Molsskolen skete det så ofte, at Molsskolen blot skulle meddele dato og sted – og I opfører jer ordentligt, som I plejer – var beskeden tilbage til skolen.

I artiklen om skoleudflugter er flere udflugter med hele skolen beskrevet, og det var også en årlig foreteelse med ”Skolernes Motionsdag” før efterårsferien. Her var Mols Bjerger naturligvis også i spil.

I oktober 1985 fandt en forælder en druknet sæl i et bundgarn i Knebel Vig. Sælen blev bragt til Molsskolen, hvor den blev studeret og beundret af mange elever i løbet af formiddagen. Over middag blev sælen hentet af Naturhistorisk Museum til nærmere undersøgelse.

Tanken var at få den udstoppet, men det var mere end biologikontoen kunne klare, men spontant opstod en indsamling, så sælen i dag ligger flot udstoppet på skolebiblioteket. Den har i øvrigt været udlånt til Nationalparken i forbindelse med udstillinger.

Molsskolens Natursamling i hverdagen.

Få skoler i landet har så fin en natursamling som Molsskolen, og her har samlingen fået en placering i dagligdagen. I det store åbne rum mellem lærerværelse og skolebiblioteket, hvor næsten alle dagligt passerer igennem, er samlingen placeret i store glasskabe, så alt er synligt – og er det lidt mørkt en dag, er der lys i skabene.

Billeder af Molsskolens dyresamling og stensamling

• • • • •

Et "stort væsen" i samlingen har en særlig historie: Atlantic Blue Marlin fanget af Jens Olesen ud for Puerto Rico på Gran Canaria sommeren 1979. Længde 4,40 m. Vægt 220 kg. Fangeren får lov at vælge et trofæ. Jens valgte at få halen. Efter at Jens, der var lærer på Molsskolen, havde haft halen derhjemme i nogle år, forærede han den til skolens biologisamling. Her

var den – men den så ikke ud af meget, før nogen fik den idé, at størrelsen skulle illustreres – i fuld størrelse – 4,40 m. Det blev den på væggen ind mod skolebiblioteket. Ved særlige lejligheder kommer "den ægte hale" frem – mon ikke det sker til 50-års-fødselsdagen?

Skoleprojektet i Præstegårdsskoven

Op i gennem 80erne havde Molsskolen valghold i biologi. Et eller egentlig flere hold havde et usædvanligt og spændende projekt i gang i "Præstens krat" i Knebel Præstegårdsskov. Her fik man til opgave at korrlægge området og udforske og artsbestemme, hvad der fandtes af plante- og dyreliv. Lokaliteten blev efterfølgende brugt af adskillige klasser i biologiundervisningen. Her i maj 2016 havde sognepræsten og menighedsrådet arrangeret en frokosttur til Præstens Krat efter gudstjenesten. Man må sige at biologiundervisningen på Molsskolen har sat sig varige spor.

I dag har ord som "Udeundervisning" og "Skovbørnehave" vundet indpas, og det gøres der et stort nummer ud af. Her betragter vi det som en naturlig ting, der har været praktiseret længe.

Tidligere var det sådan, at Molsskolen havde lov til at udstede et "gratis buskort" for en klasse til enkelte ture. Det blev benyttet flittigt, da busserne jo kørte næsten tomme fra skolen om formiddagen, og til skolen over middag. På den måde kunne der laves en ekskursion ud af 1 time + spisepause +1 time efter spisepausen. Det var sund fornuft og rettidig omhu.

Ligesom musikken gik som en rød tråd gennem Molsskolens historie, kan man også sige, at naturen går som en grøn tråd. Tråde, der er værd at bevare og som har knyttet mange gode forbindelser til det omgivende samfund.

Grønfeld Køreskole Hans Jørgen Jensen TH. Grønfeld 36 53 87 (bedet mellem 17-18)	Pas skoletiden, køb et af de anerkendte TIMEX - ure. Priser fra kr 69,50 - med 1 års garanti.
KJELDSSENS TAXI Arne Kjeldsen Bjergs - TH. (04) 36 54 13	HELGENÆS BRUGSFORENING TH. 35 60 14
HAKON JUST Knebel, tlf. 35 10 06	NIELS SYLVEST 8420 KNEBEL TLF. 06 - 35 11 26
Knebel el-installation Egon Chr. Pedersen tlf. 35 10 76 montør tlf. 35 13 13	Tved Autouærksted v/ Jens Kruse Tved, 8420 Knebel Tlf. 35 10 30
Dejret Brugsforening 8420 Knebel, tlf. 35 14 32	EGENS BRUGS 365455
Brugsen VRINNERS telf 36 55 12	BRUGSEN GRØNFELD 366301
Thorup Brugsforening 8420 Knebel tlf. 35 10 07	Mols blomster SCHMIDT NIELSEN Vrinnere
BAGER RUGAARD STRANDS 351205	

molbonyt*

Oktober 1969
nr. 2

5. årgang.

9

MOLBONYT - SKOLEBLAD FOR MOLSSKOLEN

Molsskolen har næsten i 40 år haft skoleblad, fra spritduplikator til avis til temahæfter og endelig i elektronisk udgave, der nu kommer ugentligt til både alle forældre og interesserede, der kan følge skolens virke på Facebook.

SKOLEBLAD FOR MOLSSKOLEN GENNEM NÆSTEN 40 ÅR

Det første "Molbonyt" kom i december 1965 (1. årg. Nr. 1) i spritduplikeret udgave.

2. årgang dukker op i september 1966 i fint bogtryk fra Kaløtryk. Det er på 4 sider og indeholder stof om indvielsen af Molsskolen. Det er et elevskoleblad med elevredaktion, men et par lærernavne dukker dog op undervejs (Niels Sylvest, Åge Engberg og John Clausen).

I november 68 er vi i 4. årg., hvor format og layout er ændret, og nu foregår trykningen ved Fjerritslev Avistryk – prisen er 75 øre, og illustrationerne har tydelige "Sylvest-spor". Ungdomsskolen har også fået sine sider, præget af Finn Samsøe.

I maj 72 er Molbonyt i sin daværende udgave "i krise".

I aug./sept. 1973 bliver ansvarsh. redaktion: Jørgen Ørgård og Niels Sylvest. I 1974 bliver Jørgen Ørgård og John Clausen makkerparret, der samler trådene frem til juni-juli 1978, hvor bladet ligger i dvale frem til august 1979.

Molbonyt som "gratisavis"

Efter pres fra skolenævnet tager skoleinspektør Bender Christensen initiativet og får dannet en redaktion bestående af Bender Christensen, Karen Clausager (skolesekr.) og Poul Erik Bærentzen.

Bladet får nyt format, layout og bliver gratis og uden annoncer. I december 1983 indgår Ole Hansen i skolebladsgruppen, som først ændres i juni 87, da Karen Clausager afløses på skolesekretærposten af Dorthe Nørring. Molbonytgruppen består derefter af: Bender Christensen, Poul E. Bærentzen, Ole Hansen, Finn Rasmussen og Dorthe Nørring. I december siger Molsskolen farvel til Bender Christensen som skoleleder. I juni 88 tager Molsskolens nye leder, Kurt Dahl, plads ved redaktionsbordet.

I november 1988 får Molbonyt et nyt "grønt design", skabt af en 9. kl. elev (Naja), der var i erhvervspraktik hos grafiker Dick Hale i Ebeltoft.

Fra Molbonyt nr. 3 dec.88: "PÅ OPFORDRING"

"Den grønne periode" sluttede i dec 89. Herefter fortsatte Molbonyt i 1990 hver uge i "Lokalavisen Mols", der var blevet etableret i oktober 1988.

Molbonyt i Lokalavisen sluttede i dec. 1995. Herefter kom der enkelte Molbonyt i 96. Periodisk kom der Molsskole Nyt – eleven og Molsskole NYT bl. a. i forbindelse med 40-årsjubilæet 2006.

Herefter er vi inde i den digitale tid med hjemmeside og nyhedsbreve.

At

Temahæfte 1988/89 Giver et godt billede af hvordan skolen var på det tidspunkt.

sammenskrive eller referere Molbonyt gennem 40 år er en næsten umulig opgave. Vi har i stedet valgt at vise ”Molbonyt i glimt” – for naturligvis afspejler Molbonyt 50 års Danmarkshistorie med energikrise, nye folkeskolelove, ”Den lille røde for skoleelever”, Glistrup, kommunesammenlægninger, skolebladshumor – og lidt kongelige var vi da også.

10

MOLSSKOLEN - SOM ELEV, LÆRER, KOLLEGA OG

Jeg har haft min gang på Molsskolen i tidsrummet 1971-2006 – afbrudt af perioder med uddannelse og løsere jobs, og i forbindelse med skolens 50 års fødselsdag er jeg blevet bedt om at nedskrive nogle refleksioner på mine forskellige ”roller” i skolen som henholdsvis elev, lærer, kollega og forælder.

UDEN NAVN

Minder fra før jeg kom i skole står svagt i min erindring. Men til gengæld husker jeg tydeligt min skolestart og min hverdag fra skolealderen og videre op igennem barndommen og ungdommen.

Første skoledag: Endelig blev det min tur – også til at køre med skolebus. Med to ældre søstre havde jeg med længsel set frem til denne store dag. At køre med skolebus var en stor del af det at gå i skole, og på første skoledag kørte jeg med skolebus, mens min mor selv måtte køre ud til skolen. Man var jo rigtig nok blevet stor [?] Vi, børn og mødre, samledes i festsalen, og navnene på eleverne til de forskellige klasser blev råbt op. Der var tre klasser. Mit efternavn var Laursen, og jeg blev mere og mere urolig over, at mit navn ikke blev råbt op. Sæt, de havde glemt mig?! 1. a og 1.b blev fyldt, og 1.c var godt i gang med det, inden de kom til L, Laursen. Endelig blev jeg råbt op. Klasserne var dannet udelukkende efter geografi. F.eks. bestod c-klassen af børn fra Tved Sogn og Agri, Basballe og Femmøller.

De første to år var fru Kolstrup vores lærer. Hun var tidligere enelærer i Tillerup Skole og var fulgt med til Molsskolen, da skolerne blev samlet der. Men hun blev gammel og syg, og fra 3. klasse fik vi en ny, ung og energisk dansk- og klasselærer, Karen Bauer. Hun fulgte os resten af forløbet.

Jeg havde en dejlig skolegang. Elskede at gå i skole, at lære, at have gode kammerater og tage del i de mange aktiviteter, der var i og omkring skolen. Med Karen lærte vi meget igennem bl.a. gruppearbejde (det var helt moderne, den gang), men også drama fik vi lov at lave rigtig meget af.

Vi lavede smådramatiseringer, og vi satte større teaterstykker op. For mig var det en fantastisk måde at udtrykke mig på, og vi var på et tidspunkt en gruppe piger fra

klassen, som efter skoletid tog hjem til Karen, præstedatter fra Agri, hvor vi på deres store loft klædte os ud og dramatiserede den ene historie efter den anden, som vi selv digtede. En verden i fantasi og kreativitet. Med klassen og Karen Bauer husker jeg også en del lejrskoler. Vi var både på Samsø, ved Roskilde og Hillerød og på Bornholm. Dejlige ture, som virkelig åbnede verden for os og gav os oplevelser ud over det sædvanlige.

Karen Bauer åbnede også sit hjem for os. Hvert år op mod sommerferien var vi hjemme hos hende privat, og set med voksenbriller i dag har hendes engagement i os haft afgørende betydning for det klasseliv, vi havde.

Billedet her er én af fra 9.c's sidste skoledage i Irene Hansens have.

Min egen skolegang har med garanti haft stor betydning for mit uddannelsesvalg som lærer. Jeg havde haft mange dygtige lærere, som jeg har lært meget af, og jeg ønskede selv at få afgørende betydning i fremtidige børns udvikling og dannelse. Jeg har altid godt kunnet se mig selv bosiddende på Mols efter en årrække med

uddannelse og job i Århus, og i 1990 flyttede jeg til Mols med min mand, Erling Brejnegaard. De første år som lærer var jeg i Ebeltoft, men mens jeg var på barsel med Nanna, blev jeg kontaktet af Molsskolen; de manglede en vikar fra august 1994. Jeg sprang til og blev siden fast ansat og fik 12 gode år som lærer dér. Da jeg startede som lærer på Molsskolen var jeg spændt på, om mine gamle lærere, ville se på mig som "elev", men min bekymring blev gjort til skamme. Aldrig oplevede jeg det, men tværtimod mødte jeg kun respekt og kollegial ligeværd fra den første dag. Det gav mig gode nuancer på livet at samarbejde med nogle af mine tidligere lærere, og jeg bilder mig ind, at det var til gensidig fornøjelse.

Som lærer bosiddende i lokalmiljøet skal man på et tidspunkt også have sine egne børn i skole, og da vi kom dertil, var jeg overbevist om, at det ville være det nemmeste i verden, for her var jeg jo virkelig på hjemmebane. Men balancen mellem at være en loyal kollega og samtidig en advokat for sine egne børn, var ikke altid nem. Om eftermiddagen i køkkenet og på værelserne kunne jeg høre mine kolleger, mine børns lærere, blive omtalt – både i positive og mindre positive vendinger – og det gik for alvor op for mig, hvor stor betydning lærerne har for børnene – også når de ikke er i skole. Jeg kunne forsøge at nuancere deres billeder af deres oplevelser, men jeg kunne jo ikke tage deres oplevelser fra dem, og ind imellem havde jeg svært ved at genkende mine kolleger, som de blev fremstillet af børnene og deres kammerater.

Kan man overhovedet holde fri, når man kan risikere at møde elever og forældre i Brugsen og på sportspladsen? Det spørgsmål er jeg ofte blevet stillet af venner og bekendte. For mig har det altid styrket min relation til begge parter, og mine klasser har desuden også altid været hjemme hos mig - som regel op til sommerferien. At der er overensstemmelse mellem den faglige og private person, har været vigtigt for mig.

Mens vores børn var små og gik i de yngste klasser, var det forbundet med tryghed for børnene, at vi kunne følges ad om morgene, se hinanden i løbet af skoledagen, og i fritiden var jeg også ofte engageret som instruktør i gymnastik, bold & leg osv. Skoleliv og fritidsliv hang helt sammen. Efterhånden som børnene blev ældre og mere selvstændige, kunne jeg godt mærke, at det især for Nanna kunne blive pinligt at ”mor var med overalt”. Derfor besluttede jeg, at den dag, det blev for meget, var det mig, der skulle rykke.

Dagen kom en tilfældig dag, hvor 9.klasse i et frikvarter spontant udfordrede lærerne i udskolingen til en dyst i beach-volley. I forberedelsen til at modtage en serv, trak jeg godt op i min nederdel og stillede mig i en dyb bredstående stilling, klar til at modtage bolden. Alle mellemtrinnets elever hang ud af vinduerne i klasselokalerne og fulgte dysten med spænding. Pludselig kunne jeg i hele virakken høre én sige: ”Nej, se Nannas mor,” efterfulgt af højlydt fnisen. Dér besluttede jeg, at tiden var kommet, og jeg søgte job som pædagogisk leder på Rønde Skole.

Nu er jeg skoleleder på Haldum-Hinnerup Skolen, og i det job har jeg dagligt brug for at kunne inddrage alle perspektiverne som hhv. elev, lærer, kollega og forælder.

Tak til Molsskolen for at have været en stor del af mit liv igennem mere end 25 år – og til lykke med de 50 år.

Venlig hilsen

Lene Brejnegaard, Havagervej 20, Knebel

11

UNGDOMSSKOLEN MOLS

Ungdomsskolen Mols er jo et kapitel for sig selv i historien om Molsskolen, og derfor har vi bedt Gisli Thordarsson og Gitte Bach skrive om Ungdomsskolens historie.

GISLI THORDARSON OG BIRGITTE BACHS BERETNING

Det var i foråret 1995, at jeg blev ansat som Ungdomsskoleinspektør ved Ungdomsskolen Mols.

Da jeg kom der på skolen første gang, efter at jeg havde modtaget bekræftelsen om, at jeg var ansat, var en mærkelig oplevelse. Det var en "dyster oplevelse". Jeg havde aftalt med den afgående inspektør Finn Samsø Hansen, at vi skulle mødes og da jeg kom til Molsskolen kunne jeg ikke finde Finn. Jeg spurgte mig for på folkeskolens kontor og fik at vide, at jeg skulle gå ned i kælderen. Der sad Finn på et kontor uden et eneste vindue. Hele kælderen var dybt nedgravet og oprindelig var den bygget som beskyttelsesrum til en evt. atomkrig! Tja ... Det var jo midt i koldkrigsårende at Molsskolen blev bygget.

Kælderen blev så brugt som cykelkælder for elevernes cykler og midt i halvfjerdserne havde Ungdomsskolen fået disse lokaler af skolen til brug som ungdomsklub.

Ungdomsskolen på Mols / Helgenæs startede allerede i starten af tresserne på folkeskolerne i Egens, Vistoft og Tved. Der blev oprettet hold i Ungdomsskolen om aftenen med forskellige indhold. Der blev undervist i dansk, matematik, engelsk, ungdomsorientering (et fag med mange mulige emner, som skulle forberede eleverne til voksenlivet) og desuden blev der arrangeret rejser både indenlands og til Tyskland. Lederen for Ungdomsskolerne var dengang Helmer Andersen.

Da Molsskolen blev indviet i 1966, blev al undervisning i Ungdomsskolen flyttet til denne nye centralskole i Knebel. Helmer Andersen var jo lærer på Molsskolen og havde ledelsen på Ungdomsskolen som ekstra arbejde.

I 1969 overtog Finn Samsø

ledelsen af Ungdomsskolen Mols og der gik ikke mange år før Ungdomsskolen Mols havde adskillige undervisningshold på skolen om aftenen. Midt i halvfjerdserne startede så Ungdomsklubben nede i den gamle cykelkælder under nordfløjen på skolen.

Ungdomsklubben og undervisningsholdene på Ungdomsskolen blev en stor succes. Udover ekstra dansk og matematik blev der nu oprettet hold i pileflet, porcelæn maling, en ler brændingsovn blev indkøbt samt diverse til ler remedier, så som drejebænke m.v.

Ungdomsskolen fik også lokalet under husgerningslokalet ved enden af sløjdlokalet og der blev et motorværksted indrettet.

Der var livlige aktiviteter på Ungdomsskolen tre aftener om ugen. Undervisning foregik i Molsskolens lokaler og i de lokaler som var Ungdomsskolens. Ungdomsskolen fik hurtigt etableret et musiklokale der nede i kælderen og adskillige unge håbefulde musikere som gik i musikskolen og fik muligheden for at spillede i "bands" i Ungdomsskolen og klubben blev det sted der "bandt" bandet sammen.

Undervisningen på holdene startede klokken 18.30 og bestod af 2 lektioner med en lang pause. I pausen kom eleverne ned i klubben og der var mulighed for at købe sodavand og der drøede musik ud af højttalerne!

De elever som ikke var på hold i Ungdomsskolen den aften kom bare ned i klubben. Og ja, busserne kørte på hele Mols og Helgenæs de aftener Ungdomsskolen/klubben havde åben. Busserne kom til Knebel kl. 18.30 og kørte igen

kl. 22 – og det kostede ikke noget at køre med. Det var helt almindeligt og de fleste unge på Mols/Helgenæs tog hjem efter skole, lavede lektier og tog så bussen til Ungdomsskolen de 2-3 aftner der var åbent.

Der var gang i Ungdomsskolen dengang! Officielt hed det, at man kun måtte benytte sig af klubben, hvis man var indskrevet på et hold i Ungdomsskolen.

Men der var altid nogen, som ikke gik på hold, men de fik en speciale opgave af Finn, så som at stå i baren, hjælpe til med praktiske ting i klubben eller var valgt i klubrådet, så de alligevel kunne komme i klubben.

I slutningen af firserne blev en fuldtidsstillingen som Ungdomsskoleinspektør opslået på Mols og Finn Samsø Hansen blev ansat. Der blev ansat klubmedarbejdere på timebasis. Bl.a. Gunnar Sørensen fra Vrinnars.

Da Ungdomsskolen i 1967 fik cykelkælderen til Klublokaler skulle der males og istandsættes. Finn Samsø Hansen fik monteret en lang 15 m spånplade og Leif Sylvest, som den gang var lærer på Molsskolen blev bedt om at male et maleri på disse spånplader Leif Sylvest var formningslærer på Molsskolen og malede i sin fritid. Der var flere lærere på Molsskolen udover Finn, som hjalp Leif med at gennemføre dette kunststykke, i form af, at de sørgede for både vådt og tørt samt at hente oliemaling hos farvehandleren i Ebeltoft. Maleriet som er abstrakt og forestiller årstiderne med start om foråret og slutter med vinteren!

Finn Samsø Hansen gjorde mig det helt klart, at dette maleri af Leif Sylvest skulle jeg passe godt på! Og der har i gennem alle årene været mange ønsker fra de unge og fra klubrådet om, at dette "grimme" maleri skulle overmales – det kunne være fedt for de håbefulde graffiti kunstnere i klubben at få en platform at boltre sig på !

I alle de år (1995 - 2010) jeg var Ungdomsskole inspektør på Mols, har det været en kamp at bevare dette kunstværk. Det er et smukt værk, som var placeret på et meget mørkt sted og et sted, hvor "brugerne" langt fra satte pris på værket. I gennem årene er der sket nogle skader på værket, f.eks. når en billard kø er blevet slået i mod. Det viste sig med tiden at Leif Sylvester ikke alene var formningslærer på Molsskolen, men også i dag er en anerkendt kunstner. Som tiden er gået er det blevet mere og mere vigtigt, at redde dette kunstværk og at finde et mere passende sted det kunne være.

Lige før jeg gik af som Ungdomsskoleinspektør på Ungdomsskolen Mols, blev jeg kontaktet af den pensionerede lærer på Molsskolen Poul Erik Bærentzen. Han var på

(Hans Erik) holdet til konkurrencer mod andre hold på Ungdomsskolerne i Østjylland. I undervisningslokalerne på Molsskolerne var der hold i gang med at analysere film fra halvtredserne. Dette skete sammen med den unge lærer Sofie Amalie Klougart. Der blev undervist i latin undervisning af Per Caspersen. Hver weekend var der en eller anden aktivitet på holdene enten i lokalerne på Molsskolen eller udenfor. Knivkursus med Henning Sørensen, LAN- party ved Jonas Veje Sørensen, Eventyr weekend (rollespil) ved Nicholaj Grunnet, Fiskeri med Kjeld Nielsen, Mountains Bike cykling i Molsbjerge med Claus Peter Olesen, vildmarksture på Mols med Rolf Duedahl, Livskvalitets kursus med Gitte og Gisli.

Molsskolen (med Ole Carstens) og Ungdomsskolen gik i spidsen for at etablere et lokalt SSP-netværk i form af at lave lokale mini-SSP-møder. Denne form og organisering af SSP-arbejdet er i dag almindelig udbredt i hele Danmark, men den gang var det usædvanligt og skelsættende.

I 2003 fik Ungdomsskolen en økonomisk bevilling fra Kommunen til at få gravet jord væk fra ydervæggene, således at der blev åbnet op for dagslys og frisk luft til kælderlokalerne mod sydsiden ud i skolegården. Denne ændring var kolossal og forbedrede klublokalerne væsentligt. I 2004 fik Ungdomsskolen opgaven med at oprette en Juniorklub for 4-6 klasses eleverne. Birgitte Bach Thomsens opgaver blev udvidet til også at omfatte opstart og drift af juniorklubben.

I alle disse år fra 1995 har samarbejdet med Molsskolens ledelse, lærer, administration og pedel været godt og nyttigt. Dorthe Nørring var ansat i Ungdomsskolen som regnskabsfører og pedellen Keld Nielsen var en uundværlig støtte og hjælp for Ungdomsskolen – ikke kun med pedelopgaver, men også med undervisning i fiskeri. På et tidspunkt bebudede Arbejdstilsynet at Ungdomsskolelederen også skulle op i dagens lys og Molsskolen fandt plads til et Ungdomsskole kontor ved siden af skolens eget kontor. Det viste sig at være en frugtbar og nyttig beslutning for begge parter.

I forbindelse med kommunalreformen i 2007 blev Ungdomsskolen Mols en afdeling under Syddjurs Ungdomsskole og i 2010 blev Ungdomsskolen Mols nedlagt som en selvstændig afdeling og hører i dag under Rønde Ungdomsskoles distrikt.

I gennem tiden har Ungdomsskolen været med til at starte flere sjove og pussige projekter op. Blandt andet Start Springet. Start Springet var et inklusionsprojekt – fra

tiden førend inklusionsbegrebet kom på den politiske dagsorden. Projektet startede i 1995 og henvendte sig til børn på 4. 5. og 6. klassetrin, som havde mistet glæden ved at bevæge sig. Projektet var for de børn, som altid havde en undskyldning for ikke at deltage i idræt i skolen, for ikke at deltage i det formaliserede foreningsliv mm. Denne målgruppe af børn var over tid blev ”spottet” på skolen af den unge skolelærer Lene Brejnegaard. Lene henvendte sig til Ungdomsskolen med en ide til dette fælles projekt. Over nogle år udviklede projektet sig til at henvende sig børn fra hele kommunen og kom endda på kommunes budget. Tilbuddet indholdet fysiske aktiviteter i gymnastiksalen på Molsskolen og en svømmetime i Ebeltoft svømmehal. I 2004 blev aktiviteterne omlagt, så der alene var timer i svømmehallen. Aktiviteterne startede uden for svømmehallen med udendørsaktiviteter og så i badetøjet og i svømmehallen. Fællesspisning blev koblet på som noget nyt og hver skoleår blev afsluttet med en lejr. Molsskolens daværende skoleleder Kurt Dahl blev også koblet på projektet og forstod madlavningen sammen med børnene. I forbindelse med kommunalreformen i 2007 undergik projektet en større undersøgelse udført af Aarhus universitet og projektet fik de fineste anmelderser og evalueringer. Desværre blev projektet sidenhen sparret væk.

Shanghai Akademiet er et andet fint eksempel på et Ungdomsskole/Molsskoleprojekt.

I efteråret 2002 fik Ungdomsskolen Mols henvendelse fra daværende leder af Fuglsøcenter (DGI) Erling Post om, at han havde en invitation til en stor Børne- og ungdomsfestival i Tjantin i Kina. Festivalen handlede om musik og dans. Da nu DGI ikke havde med sang musik og dans at gøre på den måde, mente Erling, at dette tilbud var noget for Ungdomsskolen.

Vi tog handsken op og sommeren 2002 rejste 15 unge i alderen 12-16 år fra Molsskolen til Kina og deltog i denne kæmpestore festival, hvor der var indbudte trups fra over halvtreds lande samt hundrede vis af musik og dansegrupper fra hele Kina. De unges optræden med musik og sang vakte stor begejstring, og vi blev kontaktet af "agenter" fra en lignende ungdomsfestival i Shanghai, som ønskede at denne gruppe fra Mols skulle deltage igen det efterfølgende år.

Ungdomsskolen Mols indledte et samarbejde med Ebeltoft Musikskole om at danne en trup med elever fra hele Ebeltoft kommune. Projektet blev finansieret af midler fra Ungdomsskolen Mols og Ebeltoft Musikskole. På grund af fugleinfluenzaen, som raserede i Kina i 2003, kom vi ikke af sted det år, men afholdt en stor koncert på

Filmhøjskolen i stedet. Året efter rejste vi til Shanghai med 30 elever og spillede på festivalen og på flere scener i Shanghai. Vi fortsatte samarbejdet og til og med fik en ekstra bevilling fra kommunen. I forbindelse med denne ansøgning blev Musikskoleleder Christen Frost og Ungdomsskolen enige om, at kalde dette projekt "Shanghai Akademiet", da det var godt "brand"

Talentskolen Shanghai Akademiet har nu eksisteret i 13 år og der er plads til 40 elever på 4 liner; dans-, sang-, rytmisk- og klassisk linje. Eleverne får individuel undervisning på det musikinstrument de spiller eller sangundervisning. Desuden er der tre timers ugentlig undervisning, hvor den første time fælles for alle fire grupper og derefter to timer i den gruppe man tilhører. Disse talenter bliver valgt efter en audition, som tilbagevendende afholdes i begyndelsen af juni. De unge kommer fra hele Syddjurs kommune.

Udover at have optrådt i Kina tre gange, har Akademiet været to gange i Island og enkelt gang i Berlin - alle stederne har været med mange optrædener og med stor succes.

De sidste tre år har Akademiet koncentreret sig mere om at øve, træne og optræde her i kommunen og hvert år optræder de til Rosenholm festivalen og har deres egen Teater koncert i foråret.

Shanghai Akademiet er nu en stor aktiv del af Kommunens kulturelle tilbud og har to gange haft anledning til at optræde for den danske kongefamilie – senest ved deres besøg i Syddjurs kommune i 2015, optrådte og tidligere til indvielse af Nationalpark Molsbjerge.

12

FØR MOLSSKOLEN

De to-klassede landsbyskoler af 1814 med én lærer var i næsten 150 år den almindelige skole på landet i Danmark. Således også på Mols. Lige indtil Molsskolen startede, havde man den slags skoler i Dejret, Tillerup, Tved, Strands, Esby, Stødov; Agri og Egens. De sidste 5-6 år havde man dog ladet 2-3 skoler arbejde sammen som én skole. Det kaldte man en pendulordning.

MOLSSKOLEN FYLDER 50 ÅR I 2016 – MEN HVAD VAR DER FØR 1966?

En tidligere lærer på Molsskolen, Åge Kjær Hansen blev ansat ved Dejret skole i 1948 og fortæller: ”Jeg var den eneste lærer, så mine ord var lov. Eleverne havde kun én at rette sig efter, og det var et vældigt gode, hvis altså bare læreren var af den rigtige slags. Der var to klasser – 1. klasse og 2. klasse. I 1. klasse gik de tre yngste årgange sammen, og i 2. klasse gik de fire ældste årgange sammen. Det var derfor nødvendigt, at de forskellige årgange kunne arbejde sammen alene, mens andre årgange fik noget forklaret.

Fagene i skolen var dansk, regning, kristendom, historie, geografi, skønskrivning og sang. Om sommeren havde vi også gymnastik på legepladsen.

Håndgerning var ikke på skemaet, men min kone tilbød at undervise i faget, og der var mange piger, også fra andre skoledistrikter, der tog imod tilbuddet. Denne undervisning fortsatte, indtil der blev ansat en lærerinde ved Tved skolevæsen.

Vi lærte altså ikke engelsk, tysk, fransk, husgerning, sløjd og musik.

I sommerhalvåret gik de store klasser i skole hver formiddag i 3 timer + 1 time ekstra 2 gange om ugen, når vi skulle have gymnastik. De små mødte så kl. 13.00 og havde ligeledes 3 eller 4 timer. Om vinteren gik begge klasser i skole hver anden dag i 6 timer. Vi gik også i skole om lørdagen.

Skolestuen var dejlig hyggelig – almindelig loftshøjde på 2,40 m., ferniseret bræddegulv – seks almindelige vinduer fordelt med 3 i øst- og 3 i vestsiden – 15 to-mands skoleborde med fast bæk og fodskammel.

Indtil 1955 blev skolestuen opvarmet ved hjælp af en stor rund kulkakkelovn. Derefter havde vi en olieamin i nogle få år. Den blev erstattet af et centralvarmeanlæg i 1961.

Børnene skiftede altid fodtøj, når de gik ud eller ind. Om sommeren kunne de dog godt bruge samme fodtøj ude og inde, hvis fodtøjet havde glatte såler, og føret var tørt. Træsko og gummistøvler kom aldrig længere end i gangen.

Legepladsen var grusbelagt og møbleret med to bomme, seks fag ribber, en lang bæk og et drikkespringvand.

Den almindeligste leg var rundbold, men lege som to-mands-tik, eller kædetik eller hund efter hare blev brugt som afveksling. Første klasse brugte meget at køre bil på veje, der var markeret med en vand-streg, der var lavet med vores havevandkande.

I dårligt vejr måtte man holde frikvarter i skolestuen, hvis det kunne foregå på den måde som i stuen derhjemme, og det klarede børnene selv næsten hver gang.

Vi havde aldrig konsultationer eller forældremøder, for læreren og forældrene traf jo hinanden hver dag på vejen eller i butikkerne, og så blev ungerne jo diskuteret, hvis der var noget særlig godt eller dårligt, der var værd at snakke om. En dag om året havde vi dog en slags konsultation. Det var om aftenen på eksamensdagen. Da var børnenes skriftlige arbejde lagt frem, og forældrene kunne så på en pæn måde sammenligne deres eget barns præstationer med de andre børns.”

Skrevet af Poul Erik Bærentzen